

Joan Tardà encorbatat al Círculo Ecuestre?

Crònica

TONI VALL
BARCELONA

Ja d'entrada, una conferència de Joan Tardà al Círculo Ecuestre promet. Com casarà l'arrauxat polític republicà amb un indret tan tocat i posat, tan d'ordre i de seny, on la contrasenya del wifi és *palace* i on és obligatori anar amb corbata? Bé, no trigo a descobrir que era així fins fa poc. Tardà, que no deu haver portat corbata ni al casament del seu millor amic, arriba encorbatat com mana el protocol i, en canvi, el president de la institució, Alfonso Maristany Cucurella, el rep sense. Tardà, que ha parlat en català al Congrés, que ha encunyat l'"Algú ho havia de dir" i que en ple debat d'investidura va etzibar el seu famós "*Nosotros nos vamos*", ¿ara ha d'aguantar això? ¿Ha accedit a po-

sar-se corbata i el seu amfitrió el rep sense? ¿On anirem a parar? ¿Ens estem tornant bojos? La cosa comença bé, s'ha de reconèixer.

L'acte no té lloc al menjador principal de la segona planta sinó en un de força més petit de la planta baixa. Demà –avui per al lector– ve Juan Carlos Girauta i podria apostar que l'assistència serà força més alta. A totes les taules, els cambrers serveixen l'aigua i el vi, a la de premsa deixen les ampolles sobre la taula perquè ens servim nosaltres mateixos. "*No sé si ustedes toman vino pero yo les dejo la botella*", ens etziba el nostre cambrer. Un Perelada negre d'allò més correcte, per cert.

Tardà surt al faristol i agraeix la invitació a parlar davant d'un auditori al qual ERC ha tingut poques ocasions d'accedir. Comença citant Macià i Companys, i mencionant les 25 paraules més freqüents en els documents i discursos d'ERC. Entre elles destaquen: talent, obrerisme, laïcisme, resistència, federalisme, antifeixisme, democràcia i indepen-

Tardà, amb corbata, a la conferència al Círculo Ecuestre.

FERRAN FORNÉ

dència. No està gens malament. Lloa Carles Puigdemont –“És intel·ligent, assenyat i modern”– no descarta el RUI, critica a parts iguals el PP i el PSOE i, la joia de la Corona, carrega sense manies contra la burgesia i l'empresariat catalans. Diu a la cara –de fet, els ho llança als mor-

ros– als que l'escolten que dins la societat burgesa catalana preval el consumisme i l'hedonisme i que, en els últims anys, s'ho ha mirat tot “des de la barrera”. Per parlar de l'empresariat, personalitza en Joan Rosell –“Sempre que ens trobem a l'avió ens donem la mà”– i en dues frases seves que considera dos disbarats: “La feina fixa i segura és un concepte del segle XIX” i “El cas Bárcenas implica el desprestigi de la funció pública”. Acaba afirmant que això és com el Far West: “El primer que arribi planta la bandera i qui no hi participi ho pagarà”. No diu res de pistoles, *saloons* i xèrifs.

Al torn de preguntes un emprenyari, visiblement afectat, deixa clar que s'ha donat per al·ludit: “M'he sentit com un negrer”. “El meu pare va néixer amb espadenyes de set betes i va morir amb sabates de xarol”, ens explica com a prova irrefutable que a Catalunya no li ha anat tan malament vivint dins d'Espanya. Tardà l'escolta. Està tranquil, ja no porta corbata. —